

[Helge Larsen.]

sprog i 1. gymnasieklasse, i alt fald to nye sprog, fransk og latin, og for de klassisk-sprogliges vedkommende yderligere græsk.

Der er, siden udvalgsbetænkningen blev afgivet, kommet mange bekymringer frem over for den 3-årige gymnasieretning byggede på to realklasser, bekymringer både fra gymnasielærere og fra Københavns universitet og de højere læreanstalter. Efter mit bedste skøn er disse bekymringer meget overdrevne. Det er jo allerede sådan under den nugældende lovgivning, at ikke få gymnasiaister kommer ind i 1. gymnasieklasse fra andre skoler end gymnasieskolen. Ved nogle gymnasieskoler drejer det sig om halvdelen eller mere af det samlede elevtal, og disse elever klarer sig lige så godt som de elever, der har gået i gymnasiets mellem-skole. Men jeg kan udmærket se de betydelige pædagogiske fordele, der for gymnasiet ville ligge i et gymnasium med 5-årige læseplaner, og skolelovsudvalgets medlemmer er ikke ukendt med min sympati for et 5-årigt gymnasium.

Betænelighederne ved at gennemføre et 5-årigt gymnasium har samlet sig om to forhold: for det første ønskeligheden af, at elever, der bor langt fra gymnasium, ikke i længere tid end højest nødvendigt skulle have den lange togrejse til gymnasium, altså helst kun fra 16 års alderen, og for det andet frygten for, at en 5-årig gymnasieskole skulle blive en eksklusiv skole uden organisk kontakt med folkeskolen, en slags „den sorte skole“ om igen.

På grundlag af de henvendelser, der som nævnt nu er kommet til folketingsudvalget, finder jeg imidlertid, at det vil være rimeligt at tage sagen op til ny drøftelse. Jeg fremhæver i denne forbindelse især henvendelsen fra Gymnasieskolernes Lærerforening, der har tilslutning fra ca. 90 pct. af gymnasielærerne og er støttet af landets rektorer. Det hedder i henvendelsen, at gymnasielærerne „fuldt ud deler ønsket om, at ingen egnet elev af geografiske eller andre grunde må afskæres fra optagelse i gymnasiet på et senere tidspunkt end ved begyndelsen af de 5 år“. Det tænker gymnasielærernes forening sig praktiseret på den måde, at en elev med realeksamen kan gå ind i 3. gymnasieklasse uden tillægsprøver, og således at også elever, der med tilfredsstillende

resultat har bestået oprykningsprøven fra 2. til 3. realklasse, kan gå ind i 3. gymnasieklasse, idet der for disse elever i fornødent omfang tilrettelægges en supplerende undervisning i visse fag. Endelig vil elever, der efter 2. gymnasieklasse ikke går videre mod studentereksamen, uden vanskelighed kunne føres frem til realeksamen i løbet af 1 år og således opnå realeksamen uden tab af tid.

Der er i dette positive forslag vist megen hensyntagen til de betæneligheder, der er kommet frem over for planerne om et 5-årigt gymnasium. Jeg siger ikke, at dette forslag er endeligt formuleret, så det kan accepteres, men jeg finder, at skolelovsudvalget i de drøftelser, der formentlig må finde sted mellem anden og tredje behandling, bør tage disse tanker op til prøvelse og se at finde ud af, om det vil være muligt at indpasse dem i forslaget til lov om gymnasieskoler, således at det, der er enighed om skal være det gældende princip: at ingen egnet elev udelukkes fra gymnasieskolen af geografiske eller andre grunde, kan ske fyldest.

Der er, siden udvalget afgav betænkning, gået en betydelig tid. I mellemtiden har der været NATO-forhandlinger, og der har således været god tid for befolkningen til at gøre sig bekendt med de ændringer, som er foreslået af skolelovsudvalget. Denne tid er i vid udstrækning blevet benyttet, idet der har været en stærk diskussion om forslagene og ændringerne. Jeg finder det også parlamentarisk ganske korrekt, at der har været et sådant tidsrum, hvor man har kunnet gøre sig bekendt med forslagene og drøfte dem igennem, således at vi her ved anden behandling har et fingerpeg om, hvorledes befolkningen har stillet sig til lovforslagene og ændringerne, noget meget væsentligt ved forslag af en så omfattende karakter som disse. Jeg håber også, at debatten i dag her i det høje ting må medvirke til at fjerne en del misforståelser og skabe større klarhed om lovforslagene og deres virkninger.

Så følger jeg til ønsket om, at der i de uger, der er tilbage før tingets sommerferie, må blive taget med i drøftelserne de synspunkter, som er ført frem fra forskellig side både her i salen i dag og i offentligheden, således at vi, når vi skal træffe den endelige beslutning, kan sige, at alle problemer er drøftet og tænkt igennem.